

LA TRIBUNA

Europa i la modernització d'Andorra

El país no es mereix aquest menysteniment

Excap de Govern

Comença el curs polític i Andorra segueix empantanegada amb la indefinició de les institucions de Brussel·les pel que fa a la qualificació jurídica de l'acord d'associació i, també, a l'aprovació del seu text.

Un acord que, ho he dit repetidament en els darrers dos anys, té caràcter mixt perquè abraça no solament àmbits de competència exclusiva de la Comissió Europea, sinó també altres competències que els estats membres no han delegat a la Comissió.

Entre els mesos de setembre i desembre del 2023, els negociadors de la Comissió Europea, encapçalats pel comissari europeu Maros Sefcovic, van fer mans i mànigues, i pressions indissimulades, perquè la delegació andorranera s'avingués a tancar la negociació abans de final d'aquell 2023.

El govern d'Espanya, que exercia la presidència de torn del Consell Europeu aquell segon semestre del 2023, tampoc ens va estalviar una bona ració de pressions amicals.

L'ACORD, HO HE DIT REPETIDAMENT, TÉ CARÀCTER MIXT

S'havia de tancar la negociació el desembre del 2023 perquè, ens asseguraven els uns i els altres, això permetria accelerar la subsegüent aprovació pel Parlament Europeu i, també, rebre una ràpida benedicció del Consell Europeu.

Andorra i San Marino van cedir, acceptant aquella acceleració del calendari final de la negociació, convençuts que així tot plegat quedaria enllestit durant el primer semestre del 2024.

Dos anys després som en el mateix punt on érem el darrer trimestre del 2023. La Comissió Europea encara pretén que l'acord negociat no és mixt, però els països veïns d'Andorra i de San Marino no han fet gran cosa per justificar les seves pressions a la recta final del 2023. No ens han ajudat gens ni mica a enllestir la tramitació del text davant el Consell Europeu.

No solament no han fet gran cosa, sinó que França i Itàlia, cadascun amb un guió argumental propi, han retardat i retarden encara el tancament de la qüestió.

França té un problema amb la negociació del tractat de la Unió

Europea amb l'anomenat Mercosur de l'Amèrica llatina, acord que no afecta gens Andorra, però aquella qüestió reforça els arguments sobre el caràcter mixt de l'acord d'associació i, en tot cas, no ajuda pas a fer avançar la presentació del text davant el Consell Europeu.

Itàlia manté una tensió històrica amb el sistema financer de San Marino i condiona l'aval al protocol financer de l'acord d'associació a l'establiment d'un compromís bilateral amb San Marino que li doni un paper reforçat en la supervisió de la banca sanmarinesa.

Aquí tampoc hi té res a veure Andorra, però aquesta qüestió impedeix l'acabament del procés.

I no ens podem pas oblidar de Luxemburg, sempre atent a la defensa del seu sistema financer, que ha trobat tardanament coses a dir en el protocol financer amb Andorra i San Marino tancat, a correu, per la Comissió Europea el desembre del 2023.

Els que en el darrer trimestre del 2023 vam mantenir, sense dissimular, un punt de distància respecte al que es donà per adquirir i inqüestionable –el caràcter no mixt de l'acord i el ple suport de la Comissió Europea i dels nostres veïns en la tramitació davant el Consell Europeu– estem dolguts, penso que és legítim, per aquest menysteniment i aquesta manca de suport explícit i ferm a un text que se'ns va apressar a tancar.

Aquest enuig, que avui faig públic, no ens fa pas variar en el nostre ferm convenciment que l'associació amb la Unió Europea no és una opció, sinó que és una necessitat per a Andorra.

Dit això, no voldria pas deixar de recordar que Europa ajuda qui s'ajuda i en tota aquesta llarga darrera fase d'acostament a la

Unió Europea per part d'Andorra ha sobrat petulància i ha mancat modèstia, i encara més, autocrítica.

En el Quadern del CERES publicat l'octubre del 2024 vaig escriure que la manera d'encarar la negociació hauria d'haver estat més ben enfocada, la qual cosa hauria permès millors resultats. Però el resultat final és acceptable i suficient per començar un nou camí i aplicar l'acord d'associació per consolidar l'embranchement amb la Unió Europea.

Un camí en el qual Andorra necessitarà millor equip, un equipatge més sòlid, per poder aplicar l'acord d'associació i *afinar-lo*.

Ara, amb l'acord tancat, apareixen diversos serrells i mancances fruit de la precipitació i, també, de l'*amateurisme* en la negociació.

Mantenim la nostra defensa d'un vot favorable a un acord d'associació amb la Unió Europea, però no podem silenciar l'evidència d'algunes mancances. Són el resultat d'una negociació mal portada, mancada de bagatge i experiència política i de su-

PER PART D'ANDORRA HA SOBRAT PETULÀNCIA I HA MANCAT MODÈSTIA

port tècnic suficient.

Una mirada objectiva a la situació aquest mes de setembre del 2025 porta a l'obligada conclusió que la secretaria d'Estat per a les Relacions amb la Unió Europea no disposa d'un perfil polític, ni tampoc de l'experiència i l'expertesa suficients, per desenvolupar una positiva aplicació de l'acord d'associació.

Només fa tres mesos la manca

de capacitat autocrítica va quedar evidenciada després de l'informe que la Cambra de Comerç va presentar el 3 de juny, amb un Monogràfic sobre l'acord d'Andorra amb la Unió Europea.

La fotografia de la visió empresarial sobre l'acord que donà l'informe de la Cambra de Comerç és molt més que un toc d'atenció al Govern.

Si un 42,5% dels enquestats no creuen que l'acord "aporti cap benefici" i el 31,6% declaren que "no tenen prou informació per valorar-ho", la conclusió és clara: el secretari d'Estat i el Govern no ho han sabut explicar prou bé.

I en lloc de reconèixer-ho amb humilitat i seny el ministre portaveu, posant el cap sota l'ala, va voler minimitzar l'enquesta de la Cambra defensant la tasca "ingent" capitanejada per la secretaria d'Estat d'Afers Europeus per informar sobre l'acord, fent inventari de trobades, dinars i esmorzars amb sectors empresarials.

No cal que s'esforci: queda clar que la tasca ha estat insuficient i molt deficient. I continua estant tossudament mal orientada: l'explicació de Landry Riba davant els mals resultats de l'enquesta fou que no era ell que ho havia fet malament, sinó que són els dirigents de les associacions empresarials que no havien sabut transmetre la informació als seus afiliats. Un clar exemple de la bombolla d'autosatisfacció en la qual estan instal·lats.

Mentre, el Govern no sembla pas que es plantegi reorientar i reforçar el treball diplomàtic a Brussel·les, París i Madrid per aconseguir convèncer els nostres interlocutors que després d'haver tancat la negociació el desembre del 2023 Andorra no es mereixia ni es mereix aquesta relegació en el calendari ni aquest menysteni-